

Tuin&Landschap en wat daarna

De vakbeurs Tuin&Park van 1978 is eigenlijk de plek waar vakblad Tuin&Landschap z'n leven begon. Speciaal voor deze beurs was een 0-nummer gemaakt. Hoveniers en groenvoorzieners konden in de stand van uitgeverij Misset kennismaken met dit nieuwe vakblad voor de groenvoorziening. Diet Veenendaal was er toen al bij.

Aan de start van Tuin&Landschap was een aantal jaren van voorbereiding voorafgegaan. In 1973 verscheen in het Vakblad voor de Bloemisterij een advertentie waarin parttime-medewerkers werden gevraagd. Mijn kinderen hadden de schoolleeftijd bereikt, dus wilde ik weer wat met mijn diploma van Frederiksoord gaan doen en solliciteerde.

Het sollicitatiegesprek vond plaats op Koninginnegracht 102 in Den Haag, waar in die tijd de Vereniging De Nederlandse Bloemisterij was gevestigd. Binnen die vereniging waren vooral bloemenkwekers, maar ook bloemen-detaillisten en hoveniers georganiseerd. Er werd een vakblad uitgegeven: het Vakblad voor de Bloemisterij, waarin aan al die doelgroepen meer of minder aandacht werd besteed. Kennelijk was vanuit de bloemen-detailhandel en de hovenierssector de wens naar voren gekomen om een eigen vakblad te krijgen. Binnen het Vakblad voor de Bloemisterij werden de voorbereidingen hiervoor getroffen en medewerkers gezocht. Dat werd ondergetekende voor de hoveniers.

Lathyrustentoonstelling

Het eerste artikel dat ik voor 'het Vakblad' schreef was een verslag van een Lathyrustentoonstelling in slot Zeist. Ik had nog geen eigen auto, dus op zaterdagmiddag toog ik met man en kinderen naar Zeist. Daar ontmoette ik Hans Crebas, de fotograaf van het Vakblad voor de Bloemisterij. Het eerste wat hij vroeg was, van welke onderdelen ik foto's wilde hebben. Daarover had ik nog helemaal niet nagedacht, ik liet dat aan hem over. De hele familie keek uit naar het nummer waarin mijn verslag zou staan.

Dan begint het kennismaken met de ondernemers voor wie je gaat schrijven. In 1974 was de internationale tuinbouwtentoonstelling IGA in Wenen. De Kring Hoveniers had een reis

naar die tentoonstelling georganiseerd. Deze reis leek de hoofdredacteur een mooie gelegenheid om mij goed kennis te laten maken met de leden van de bedrijfstak. De opdracht luidde: overdag de tentoonstelling bezoeken en thuiskomen met foto's en verhalen. De rest van het verblijf deelnemen aan activiteiten van de groep. Dit heeft goed gewerkt. Al die hoveniers waren blij dat eindelijk in het Vakblad meer aandacht aan hun bedrijfstak werd besteed. Dus zij spraken veel met mij en namen mij mee op al hun excursies en schouwburgbezoeken. Die reis naar Wenen leverde veel contacten binnen deze groep hoveniers (en hun echtgenotes) op waaraan ik tot aan het einde van mijn werkzaamheden voor Tuin&Landschap, en later de Vereniging Tuin- en Landschapsvoorziening, veel plezier heb gehad.

Wiel uitvinden

Terug naar die eerste tijd bij het Vakblad voor de Bloemisterij. Tekst en foto's maakte ik hoofdzakelijk zelf. Thuis had ik de kelder omgevormd tot donkere kamer. Daar kon ik de films snel ontwikkelen en afdrucken. We begonnen met drie pagina's voor de hoveniers. Het wiel moest nog helemaal worden uitgevonden en contacten, ook met hoofden van plantsoendienst, moesten worden gezocht en opgebouwd. Contact werd gelegd met het toenmalige Rijks Consulentenschap voor Tuinaanleg- en Onderhoud in Wageningen. De voorlichtingsdienst wilde eens in de vier weken voor een artikel zorgen. Zelf bedacht ik 'Het bedrijf van de maand'. Hierin werd maandelijks het bedrijf van een van de leden van de Kring Hoveniers voor het voetlicht geplaatst. Verder had ik contacten met plantsoendienst en Wageningse onderzoeksinstituten, zoals het IMAG (toen: Instituut Mechanisatie Arbeid en Gebouwen). Ook werd contact gezocht

met toeleveringsbedrijven van materialen voor de hovenierssector. En het ging lopen!

Eerste nummer

In 1977 werd ter gelegenheid van het ELCA-congres (European Landscape Contractors Association) in Amsterdam voor het eerst (als nr 37a van het Vakblad voor de Bloemisterij) een 70-pagina's dik nummer aan alleen de groenvoorziening gewijd.

In 1978 - het wekelijkse katern in het de Bloemisterij telde ondertussen negen pagina's - werd op de beurs Tuin & Park in de Utrechtse Jaarbeurs het eerder genoemde 0-nummer van Tuin&Landschap gepresenteerd. Op 10 januari 1979 verscheen het eerste nummer met verhalen over de 2 ha grote daktuin op de parkeergarage van de NOS in Hilversum, het hoveniersonderwijs, tuinontwerpen per computer, onderhoud van grote bomen en verantwoorde onkruidbestrijding. Tuin&Landschap verscheen eenmaal in de veertien dagen. Vanaf die tijd kreeg ik hulp van een nieuwe collega: Ton Stolk. Ook werd toen structureel het 'redactieoverleg' ingevoerd. Samen met Ton Stolk en hoofdredacteur Riemens werden de plannen voor de volgende nummers gemaakt.

Het blad sloeg aan. Hoveniers lazen het, maar ook medewerkers van plantsoendienst en waterschappen. Het nieuws kwam vaker naar mij toe. We werden uitgenodigd voor 'happenings' en kregen bericht van nieuwe producten.

In 1981 verliet ik de redactie om beleidsmedewerker bij de Kring Tuin- en Landschapsvoorziening te worden. De organisatie waarvan Tuin&Landschap 'het officieel orgaan' was.

Ing D.W. Veenendaal-Hannessen

Diet Veenendaal-Hannessen was redacteur van 1973 tot 1981.

rafging

